

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

6. januar 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-18/15	Brisal Sagen vedrører: 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne – uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed – hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %? 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag – efter fradrag for de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter – er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning? 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede långivning, eller de udgifter, som har en direkte	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet	Mundtlig forhandling	13.01.16

	økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR (»Euro Interbank Offered Rate«) eller LIBOR (»London Interbank Offered Rate«) – enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?			
C-561/14	<p>Genc</p> <p>1. Skal stand still-bestemmelsen i artikell3 i den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen og/eller stand still-bestemmelsen i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970, som bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760172 af 19. december 1972, forstås sådan, at nye og skærpede betingelser for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer, der ikke er økonomisk aktive, herunder mindreårige børn, til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som har bopæl og opholdstilladelse i en medlemsstat, er omfattet af stand still-forpligtelsen, når henses til: EU-Domstolens fortolkning af stand still-bestemmelserne i navnlig dom af 18. juni 2007 i sag C-325/05 Derin, dom af 19. juli 2012 i sag C-451/11 netger, dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 Ziebell (Store Afdeling) og dom af 24. september 2013 i sag C-221/11 Demirkan (Store Afdeling), formålet med og indholdet af Ankara-aftalen som fortolket i navnlig Ziebellog Demirkan-dommene, også henset til den omstændighed, at aftalen og de hertil knyttede protokoller, afgørelser mv. ikke indeholder bestemmelser om familiesammenføring og den omstændighed, at familiesammenføring inden for det daværende Fællesskab og nu Den Europæiske Union steds har været reguleret ved sekundære retsakter, nu opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF)?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Kammeradvokaten	GA	20.01.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
Forenede sager C-226/14 og C-228/14	<p>Eurogate</p> <p>1) Er det i strid med bestemmelserne i direktiv 77/388/EØF at opkræve importmoms af goder, der er blevet genudført som ikke-fællesskabsvare, men for hvilke der som følge af en misligholdelse af en forpligtelse i henhold til toldkodeksens artikel 204 - i det foreliggende tilfælde: ikke-rettidig opfyldelse af</p>	Kammeradvokaten	GA	12.01.16

	forpligtelsen til at bogføre fraførslen af varerne fra toldopløget i det til dette formål foreskrevne lagerregnskab senest på tidspunktet for fraførslen - er opstået en toldskyld?			
C-141/14	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien</p> <p>Påstande: Eftersom Republikken Bulgarien ikke til fulde har integreret de vigtige fuglebeskyttelsesområder i det særligt beskyttede område »Kaliakra«, har den ikke udlagt de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af biologiske arter, i henhold til bilag I til direktiv 2009/147/EF, (1) og de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, i det geografiske sø- og landområde, hvor direktiv 2009/147/EF finder anvendelse, som særligt beskyttet område.</p> <p>Republikken Bulgarien har følgelig tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/147/EF. Republikken Bulgarien har ved godkendelsen af projekterne »AES Geo Enerdzhi« OOD, »Uindteh« OOD, »Brestiom« OOD, »Disib« OOD, »Eko Enerdzhi« OOD og »Longman Investement« OOD i det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Kaliakra«, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, men som havde skullet have været udlagt som et sådant, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF, som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i sagerne C-96/98 og C-374/98.</p> <p>Republikken Bulgarien har ved godkendelsen af projekter i det særligt beskyttede område »Kaliakra«, i området af fællesskabsbetydning »Kompleks Kaliakra« og i det særligt beskyttede område »Belite Skali« (»Kaliakra vind pauar« AD, »EVN enertrag Kavarna« OOD, »TSID — Atlas« EOOD, »Vertikal — Petkov i s-ie« OOD, golfbane- og spa-kurstedet »Treysan Klifs Golf end Spa Rezort« OOD), tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/ EØF (2), som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i sagerne C-117/03 og C-244/05, idet den ikke har truffet de passende foranstaltninger for at undgå forringelsen af naturtyperne og levestederne for biologiske arter samt forstyrrelser af arter, for hvilke områderne er blevet udpeget Republikken Bulgarien har derved, at de kumulative virkninger af de projekter, der er blevet godkendt på det vigtige fuglebeskyttelsesområde, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, »Kaliakra« (»AES Geo Enerdzhi« OOD, »Uindteh« OOD, »Brestiom« OOD, »Disib« OOD, »Eko Enerdzhi« OOD og »Longman Investement« OOD) ikke er blevet efterprøvet på en egnet måde, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, og bilag III, nr. 1), litra b), i direktiv 2011/92/EU (3).</p> <p>Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	14.01.16

Forenede sager C-145/15 og C-146/15	<p>Ruijsenaars et Jansen m.fl</p> <p>Sagen vedrører: Forpligter artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46) – når henses til, at nederlandsk ret giver adgang til beskyttelse ved de civile domstole af de rettigheder, som passagerer efter EU-retten kan udlede af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 – de nationale myndigheder til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, der kan danne grundlag for det i artikel 16 udpegede organs administrative håndhævelse i hvert enkelt individuelt tilfælde, i hvilket forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 er overtrådt, med henblik på i hvert enkelt individuelt tilfælde at kunne garantere en passager ret til kompensation?</p>	Transport- og Bygningsministeriet Søfartsstyrelsen	GA	14.01.16
C-395/14	<p>Vodafone</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108 af 24. april 2002, s. 33, herefter: »rammedirektivet«) fortolkes således, at en national tilsynsmyndighed, som har pålagt en operatør med stærk markedsposition en forpligtelse til at levere mobilterminerings-ydelser, og som under overholdelse af den procedure, der er fastsat i den nævnte bestemmelse i direktivet, har underlagt de herfor forlangte priser en godkendelsespligt, er forpligtet til på ny at gennemføre den i artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF fastsatte procedure for hver godkendelse af de priser, der konkret er ansøgt om?</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	14.01.16
C-399/14	<p>Grüne Liga Sachsen</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (FFH-direktivet) fortolkes således, at der er pligt til at undersøge indvirkningen på miljøet fra et brobygningsprojekt, inden byggeriet udføres, når projektet var blevet godkendt, inden området omkring broen blev optaget på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, når det pågældende område blev opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning efter godkendelsen, men inden påbegyndelse af byggearbejdet, og når der kun var blevet foretaget en risikovurdering/forundersøgelse inden udstedelsen af godkendelsen? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges: Skal den nationale myndighed i forbindelse med den efterfølgende undersøgelse allerede overholde kravene i FFH-direktivets artikel 6, stk. 3 og 4, hvis den af forsigtighedsmæssige hensyn ville lægge disse til grund ved den risikovurdering/forundersøgelse, der blev foretaget</p>	Transport- og Bygningsministeriet Energistyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	14.01.16

	inden udstedelse af godkendelsen? 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende og spørgsmål 2 benægtende, spørges: Hvilke krav skal der i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 2, stilles til en efterfølgende undersøgelse af en godkendelse af et projekt, og hvilket tidspunkt skal undersøgelsen tage afsæt i? 4) Skal der inden for rammerne af en supplerende procedure, som har til formål at afhjælpe en fejl ved en efterfølgende undersøgelse i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 2, eller en vurdering af virkningerne på lokaliteten i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 3, gennem relevante ændringer af vurderingskravene tages hensyn til, at bygningsværket kunne opføres og tages i brug, fordi godkendelsesafgørelsen kunne fuldbyrdes med det samme, og det ved en afgørelse, som ikke kan anfægtes, var blevet afvist at anordne foreløbige forholdsregler? Gælder dette i hvert fald for så vidt angår en undersøgelse af alternative løsningsmuligheder, der senere bliver nødvendig, og som foretages inden for rammerne af FFH-direktivets artikel 6, stk. 4?			
C-546/14	Degano Trasporti Sagen vedrører: »Skal principperne og bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, TEU og Rådets direktiv 2006/112/EF, som fortolket i Domstolens dom af 17. [juli] 2008, sag C-132/06, af 11. december 2008, sag C-174/07, og af 29. marts 2012, sag C-500/10, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse (i det foreliggende tilfælde fortolkningen af artikel 162 og 182b i konkursloven), hvorefter det er muligt at fremsætte et forslag om tvangsakkord, som indebærer afvikling af debitorens aktiver og kun delvis betaling af statens moms krav, såfremt der ikke gøres brug af skatteforlig, og der med hensyn til det nævnte krav – i henhold til en udtalelse fra en uvildig ekspert og efter en formel domstolsprøvelse – ikke kan opnås en højere dækning i tilfælde af konkursbehandling?«	Justitsministeriet	GA	14.01.16
T-397/13	Tilly-Sabco mod Kommissionen Påstande: Det fastslås, at annullationssøgsmålet vedrørende gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød (EUT L 196 af 19.7.2013, s. 13) kan antages til realitetsbehandling. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød (EUT L 196 af 19.7.2013, s. 13) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	14.01.16
T-434/13	Doux mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	14.01.16

T-549/13	Frankrig mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutionsforordningen annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.01.16
C-470/14	EGEDA e. a. Sagen vedrører: 1) Er en ordning om rimelig kompensation for privatkopiering, hvis beregningsgrundlag er den faktisk forvoldte skade, og hvis udgifter afholdes af statsbudgettet, uden at det derved er muligt at sikre, at omkostningerne ved denne kompensation bæres af brugerne af privatkopiering, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29? 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, at det samlede beløb, der er afsat på statsbudgettet til rimelig kompensation for privatkopiering, selv om det beregnes på baggrund af den faktisk forvoldte skade, skal fastsættes inden for budgetrammerne for hvert finansår?	Kulturministeriet	GA	19.01.16
C-428/14	DHL Express (Italy) et DHL Global Forwarding (Italy) Sagen vedrører: (i) de nationale konkurrencemyndigheder i deres egen praksis ikke må afvige fra de instrumenter, som er blevet defineret og vedtaget af Det Europæiske Konkurrencenetværk, særligt fra samarbejdsprogrammet, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, uden at dette er i strid med EU-Domstolens bemærkninger i præmis 21 og 22 i dommen af 14. juni 2011, sag C-360/09; (ii) der er retlig forbindelse mellem den primære anmodning om bødefritagelse, som en virksomhed har fremsat eller er i færd med at fremsætte for Kommissionen, og den forenklede anmodning om bødefritagelse, som virksomheden har fremsat for en national konkurrencemyndighed med hensyn til det samme kartel, hvilket bevirker, at den nationale konkurrencemyndighed – på trods af bestemmelserne i punkt 38 i Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder – i kraft af § 22 i ECN's modelprogram fra 2006 (senere § 24 i nummereringen i ECN's modelprogram fra 2012) og den respektive Forklarende bemærkning 45 (senere Forklarende bemærkning § 49 i nummereringen i ECN's modelprogram fra 2012) skal: a) vurdere den forenklede anmodning om bødefritagelse i lyset af den primære anmodning, og forudsat at den forenklede anmodning nøjagtigt afspejler den primære anmodnings indhold; b) subsidiært – såfremt myndigheden antager, at denne forenklede anmodning har et mere begrænset materielt anvendelsesområde end den af samme virksomhed fremsatte primære anmodning, for hvilken Kommissionen har indrømmet betinget bødefritagelse – rette henvendelse til Kommissionen	Konkurrence- og forbrugerstyrelsen	Dom	20.01.16

	<p>eller den samme virksomhed med henblik på at fastlægge, hvorvidt virksomheden efter fremsættelse af den forenklede anmodning i forbindelse med de interne undersøgelser har konstateret konkrete og specifikke eksempler på adfærd i det segment, som angiveligt er dækket af den primære anmodning om bødefritagelse men ikke af den forenklede anmodning; (iii) i kraft af §§ 3 og 22-24 i ECN's modelprogram fra 2006 og den respektive Forklarende bemærkning 8, 41, 45 og 46 og henset til ændringerne indført af §§ 24-26 i ECN's modelprogram fra 2012 og den respektive Forklarende bemærkning 44 og 49 kunne en national konkurrencemyndighed, som på tidspunktet for hovedsagens faktiske omstændigheder anvendte et samarbejdsprogram som det i hovedsagen omhandlede, lovligt med hensyn til et givent hemmeligt kartel, for hvilket en første virksomhed havde eller var i færd med at fremsætte en primær anmodning om bødefritagelse for Kommissionen, modtage: a) blot en forenklet anmodning om bødefritagelse fremsat af denne virksomhed, eller b) også flere forenklede anmodninger om bødefritagelse fremsat af forskellige virksomheder, som for Kommissionen havde fremsat en »uacceptabel« primær anmodning om bødefritagelse eller en anmodning om bødenedsættelse, særligt såfremt de primære anmodninger fra disse sidstnævnte virksomheder blev fremsat efter indrømmelse af betinget bødefritagelse for den første virksomhed?</p>			
C-27/15	<p>Pizzo e.a. 1) Skal artikel 47 og 48 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge og anlægskontrakter fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom de ovenfor beskrevne italienske bestemmelser, som tillader delvis udnyttelse af andre enheders kapacitet, på de ovenfor nævnte betingelser, i tjenesteydelsestektoren? 2) Er de EU-retlige principper, og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en virksomhed kan udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt virksomheden ikke har forstået, at den har en pligt, hvis manglende opfyldelse sanktioneres med udelukkelse – idet denne pligt ikke udtrykkeligt er fastlagt i udbudsdokumenterne – til at betale et beløb med henblik på at deltage i den omhandlede udbudsprocedure på trods af, at denne pligt ikke klart kan udledes af ordlyden af den gældende lov i medlemsstaten, men alligevel kan udledes ved to retlige løsningsmodeller, der består i først at foretage en udvidende fortolkning af bestemte bestemmelser i medlemsstatens positive ret og dernæst – i</p>	<p>Justitsministeriet Konkurrence- og forbrugerstyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>21.01.16</p>

	overensstemmelse med resultatet af denne udvidende fortolkning – automatisk at indsætte de præceptive bestemmelser i udbudsdokumenterne?			
C-75/15	Viiniverla 1) Skal der ved vurderingen af, om der foreligger en antydning som omhandlet i artikel 16, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39, s. 16) tages udgangspunkt i en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger?	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	21.01.16
C-448/14	Davitas Sagen vedrører: Er det af sagsøgeren markedsførte produkt »De Tox Forte« et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens med ny molekylestruktur i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 258/97? Er det navnlig tilstrækkeligt for at svare bekræftende på dette spørgsmål, at dette produkt med indholdsstoffet klinoptilolit i dets særlige primære molekylestruktur ikke blev anvendt som levnedsmiddel før den 15. maj 1997, eller kræves det desuden, at dette produkt skal være fremstillet gennem fremstillingsprocessen med en metode, som fører til en ny eller bevidst modificeret molekylestruktur, og at der altså skal være tale om et stof, som ikke tidligere har eksisteret i naturen i denne form?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.01.16
C-469/14	Mastermind Sagen vedrører: a) Skal bestemmelsen i kapitel V, punkt 1.4, i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, EUT [2005 L 3, s. 1], hvorefter dyrene efter 14 timers transport skal have en hvileperiode på mindst 1 time, hvor de vandes og om nødvendigt fordres, inden de kan transporteres i endnu 14 timer, fortolkes således, at transportintervallerne også kan afbrydes af en hvileperiode, der varer mere end 1 time, eller flere hvileperioder, hvoraf én mindst varer 1 time? b) Er den enkelte medlemsstats betalingsorgan bundet af den af embedsdyrlægen på udgangsstedet foretagne påtegning i henhold til artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport, EUT L 245, s. 16, således at lovligheden af en nægtelse af at foretage påtegningen alene skal undersøges af den myndighed, som grænsedyrlægens handling kan tilregnes, eller udgør embedsdyrlægens påtegning blot	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Naturerhvervsstyrelsen	GA	21.01.16

	en administrativ procedurehandling, som kun kan anfægtes samtidig med de retsmidler, der kan iværksættes til prøvelse af betalingsorganets realitetsafgørelse?			
--	--	--	--	--